

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING BIJ VERSTEK****Nr. GO/2010/33**

Inzake : Verzoeker, wonende te

Verzoekende partij, niet aanwezig of vertegenwoordigd op de zitting.

Tegen : Verweerder, vertegenwoordigd door de heer L. T., algemeen directeur scholengroep,
bijgestaan door de heer D. S., adjunct van de directeur GO!.

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 22 april 2010 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beslissing van de verwerende partij dd. 30 maart 2010 waarbij verzoekende partij bij tuchtmaatregel "ontslag" wordt opgelegd. Uit het dossier blijkt niet wanneer de beslissing overgemaakt werd aan verzoekster.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster is TADD-onderwijzeres in instelling X.

Op 5 maart 2007 doet er zich in instelling X een ernstig conflict voor tussen mevrouw E. B., directeur, en verzoekster. Mevrouw B. wordt door verzoekster geslagen.

Op 5 maart 2007 legt mevrouw B. klacht neer bij de Lokale Politie ...

Op 6 maart 2007 verzoekt mevrouw B. de Raad van Bestuur om de nodige maatregelen te nemen.

Op 8 maart 2007 legt mevrouw B. de feiten vast in een persoonlijke nota.

Op 8 maart 2007 beslist de Raad van Bestuur van de Scholengroep om verzoeker bij hoogdringendheid preventief te schorsen.

Op 10 mei 2007 beslist de Raad van Bestuur, na verzoeker in haar verweer te hebben gehoord, de beslissing waarbij betrokkene bij hoogdringendheid geschorst werd te bevestigen. De Raad van Bestuur beslist om de resultaten van het gerechtelijk onderzoek af te wachten om uit te klaren “wie gelijk heeft”.

Op 2 april 2009 wordt de zaak door het Hof van Beroep te Antwerpen behandeld. Het Hof van Beroep achtte het bewezen dat verzoeker te ... op 5 maart 2007: “Opzettelijke verwondingen of slagen toebracht aan C. B., die voor deze een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hadden.”

Op 10 november 2009 wordt het cassatieberoep van verzoeker tegen het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 2 april 2009 verworpen.

Met een ter post aangetekende brief dd. 21 januari 2010 wordt verzoekster door de heer L. T., algemeen directeur, uitgenodigd voor een hoorzitting op 11 februari 2010 in het kader van de tuchtmaatregel “het ontslag”. In deze brief legt de Raad van Bestuur verzoekster de volgende feiten te laste:

“Op 5 maart 2007 als personeelslid van de instelling X slagen te hebben toegebracht aan mevrouw C. B., uw directeur, slagen die voor mevrouw B. een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg had.”

Op de hoorzitting op 11 februari 2010 is verzoeker niet aanwezig. Ze laat zich ook niet vertegenwoordigen door een raadsman.

Op 11 februari 2010 beslist de Raad van Bestuur bij verstek verzoeker bij tuchtmaatregel te ontslaan.

Op 10 maart 2010 tekent verzoeker verzet aan tegen de verstekbeslissing omdat zij om medische redenen afwezig was op de hoorzitting van 11 februari 2010. Verzoeker dient een medisch attest in.

De heer T., algemeen directeur, nodigt verzoeker op 16 maart 2010 opnieuw uit voor een hoorzitting door de Raad van Bestuur op 30 maart 2010.

Verzoeker is aanwezig op de hoorzitting van 30 maart 2010.

Op 30 maart 2010 beslist de Raad van Bestuur om verzoekster te ontslaan bij tuchtmaatregel.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan met een ter post aangetekende brief dd. 22 april 2010.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is, zo mag worden aangenomen, binnen de termijn (er werd geen bewijs van verzending van de ontslagbeslissing die dateert van 30 maart 2010 geleverd) en naar de vorm regelmatig ingediend. De tijdigheid van het beroep wordt door verwerende partij ook niet betwist.

3. Over het procedureverloop

Verzoekende partij dient geen toelichtende memorie in.

Verwerende partij dient geen verweerschrift in.

Er werden geen getuigen gehoord.

De verzoekende partij verschijnt niet op de zitting van 29 juni 2010 voor de Kamer van Beroep en ze laat zich ook niet vertegenwoordigen door een raadsman.

De verwerende partij verschijnt op 29 juni 2010 voor de Kamer van Beroep.

4. Over de grond van de zaak

Overwegende dat de Kamer van Beroep overeenkomstig artikel 71 van het decreet van 27 maart 1991, de bevoegdheid heeft om in laatste aanleg uitspraak te doen over het beroep

dat door een personeelslid werd ingesteld tegen een door de Raad van Bestuur opgelegde tuchtmaatregel met dien verstande dat de Kamer de tuchtstraf niet kan verzwaren;

In haar aangetekend beroepschrift voert verzoekster twee grieven aan. Zij stelt vooreerst dat de rechterlijke uitspraak is gebaseerd op een verklaring van Dokter L., waarin melding wordt gemaakt van de door de betrokken arts gestelde diagnose. Zij meent dat dergelijke verklaring niet voldoende is om afdoend bewijs te zijn van de door mevrouw B. beschreven feiten. Voorts herhaalt zij, aldus verwijzend naar haar verklaringen tijdens de hoorzitting naar aanleiding van de preventieve schorsing, dat zij, naar haar oordeel, het slachtoffer is geweest van ernstige pesterijen. Zij meent dat de ontslagbeslissing van de Raad van Bestuur “eenzijdig en uitsluitend steunt op de uitspraak door het gerecht” zonder dat er een aanvullend onderzoek is gedaan.” Zij meent dat er zodoende “in het licht van de twijfel over de ware toestand van het incident van 4 maart 2007 alsmede (over) de verregaande pesterijen door Mevrouw B., de opgelegde, zeer zware tuchtmaatregel “het ontslag” niet in proportie is met het vergrijp”. Om die redenen verzoekt zij het ontslag te vernietigen.

Met deze grieven gaat verzoekende partij echter geheel voorbij aan het absoluut gezag van gewijsde van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen.

Uit voormeld arrest van 2 april 2009 blijkt immers dat het Hof van Beroep verzoeker schuldig heeft bevonden aan het haar ten laste gelegde feit zoals bedoeld in artikel 399, eerste lid van het Strafwetboek, te weten het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen die voor de burgerlijke partij, te dezen Mevrouw B. een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, Het Hof van Beroep oordeelt in datzelfde arrest dat er geen sprake is van wettige zelfverdediging in de zin van artikel 416 van het Strafwetboek. Evenmin is er sprake van uitlokking in de zin van artikel 411 van het Strafwetboek. Het Hof van Beroep oordeelde met name dat noch het feit dat Mevrouw B., als directrice, voorafgaand aan de feiten herhaaldelijk negatieve kritiek had op de professionele prestaties van verzoeker, noch het tussenkomen van een negatieve evaluatie kort voor de feiten kon worden aangezien als een vorm van zware – fysieke of morele- gewelddaden die van aard zou zijn om betrokkene bij het plegen van de feiten enige morele dwang te doen ondergaan. Het Hof van Beroep stelt nog dat mochten trouwens deze kritieken en/of evaluatie onterecht zijn – wat, aldus het Hof van Beroep, niet blijkt uit de objectieve gegevens van het strafdossier- aan verzoeker andere middelen ter beschikking stonden dan het gebruik van geweld.

Zowel de tuchtoverheid als de Kamer van Beroep zijn door die in de rechterlijke uitspraak gedane vaststellingen, gebonden. Het absoluut gezag van gewijsde van de strafrechtelijke uitspraak kan door de tuchtoverheid noch door de Kamer van Beroep worden miskend door te beslissen dat de feiten niet bestaan, niet door de betrokkene werden begaan of zich anders zouden hebben voorgedaan dan beschreven in de uitspraak van de strafrechter. Hetzelfde geldt wanneer de strafrechter, zoals te dezen het geval is geweest, de uitspraak van de veroordeling opschort. Dergelijke gunstmaatregel kan immers pas door de strafrechter worden uitgesproken als de feiten bewezen zijn.

Verzoekende partij kan dan ook niet langer ernstig beweren dat er nog twijfel over de ware toedracht van het incident van 5 maart 2007 zou zijn noch over de verantwoordelijkheden dienaangaande zodat die beweerde “twijfel” die er precies niet (meer) is, in ieder geval niet in aanmerking kan worden genomen om de beweerde disproportionaliteit van de genomen ontslagmaatregel vast te stellen.

Andere grieven voert de betrokkene niet aan noch in haar beroepschrift noch tijdens de zitting waarop zij overigens afwezig bleef en evenmin vertegenwoordigd was.

De Raad van Bestuur van de Scholengroep stelt in zijn beslissing van 30 maart 2010 terecht dat de gepleegde feiten die als gezegd, bewezen zijn en door de rechter zijn gekwalificeerd als het toebrengen van slagen en verwondingen in de zin van artikel 399, eerste lid, Sw tevens een (ernstige) inbreuk uitmaken op de deontologische plichten van de leerkracht als bedoeld in de artikelen 6 en 8 van het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, inzonderheid waar het personeelslid wordt opgelegd zich in de dienstbetrekkingen op een correcte wijze te gedragen en elk gedrag te vermijden dat het vertrouwen van het publiek in het Gemeenschapsonderwijs (en zijn personeel) schaadt dan wel afbreuk te doen aan de eer en de waardigheid van de functie. Het gaat om ernstige feiten waarvan het niet onredelijk is te oordelen dat hiermee een grens wordt overschreden die leidt tot het ontslag van de betrokken leerkracht in de betrokken Scholengroep. Dit geldt overigens des te meer nu met het Hof van Beroep moet worden vastgesteld dat zelfs indien de geleverde kritieken en/of evaluatie onterecht zouden zijn geweest – wat, naar het oordeel van het Hof van Beroep, alvast niet bleek uit de objectieve gegevens van het strafdossier, aan de leerkracht andere middelen ter beschikking stonden dan het gebruik van geweld.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gemeenschapsonderwijs van 23 september 2009;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamers van Beroep voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 29 juni 2010;

Na beraadslaging.

Na geheime stemming, met eenparigheid van stemmen

Artikel 1

De beslissing dd. 30 maart 2010 waarbij verzoeker bij tuchtmaatregel 'het ontslag' wordt opgelegd, wordt bevestigd bij verstek.

Aldus uitgesproken te Brussel op 29 juni 2010.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Kaat LEUS, Voorzitter

De heren J. BULLEN, G. FRANS, M. LEMMENS, D. VONCKERS, en mevrouw A. DE BONT en H. ELOOT, vertegenwoordigers van het Gemeenschapsonderwijs;

Bij stemming werd de pariteit onder de vertegenwoordigers van het Gemeenschapsonderwijs hersteld. Na loting namen de heren J. BULLEN en M. LEMMENS geen deel aan de stemming.

De heren A. DE FLEUR, R. VAN RENTERGHEM, L. BOGHE en C. WALGRAEF vertegenwoordigers van de vakorganisaties.

Mevrouw Peggy MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS

K. LEUS